

Sygn. akt IX U 1431/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania C. N. (C. N.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania C. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 czerwca 2013 r. Znak (...)

1.zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia

świadczenia ubezpieczonej z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru

świadczenia 63,51 %.

2.przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania wnioszek ubezpieczonej o przeliczenie

świadczenia z zastosowaniem do roku 1981r wskaźnika wysokości 82,52 % i do roku 1982

wskaźnika wysokości 96,77 %

3.zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180,00 złotych

(sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IXU 1431/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.06.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przeliczył emeryturę ubezpieczonej C. N. od dnia 01.05.2013r. przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru tego świadczenia wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych, to jest od 01/1966r. do 12/1987r.

i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) 55,60%.

Ubezpieczona w odwołaniu od decyzji domagała się jej zmiany przez uwzględnienie przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury faktycznej wysokości wynagrodzenia za pracę osiągniętego w latach 1983 i 1984 w miejsce przyjętych przez organ rentowy wynagrodzeń

w kwotach minimalnych, wyższej podstawy wymiaru składek w latach 1985, 1986, 1987 –

w każdym z tych przypadków wynagrodzenia wyliczonego o dokumentację zawartą w aktach organu rentowego i załączoną do odwołania (karty wynagrodzeń, karty zasiłkowe), przeliczenie świadczenia od dnia 01.05.2013r., to jest od miesiąca zgłoszenia wniosku. Nadto ubezpieczona wniosła o zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego, ostatecznie w piśmie procesowym z dnia 29.04.2013r. precyzując, iż domaga się kosztów jw. w wysokości trzykrotnej stawki minimalnej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona C. N. urodziła się w dniu (...)

Od dnia 22.11.2006r., to jest od ukończenia wieku emerytalnego 60 lat, jest uprawniona do emerytury.

W dniu 29.05.2013r. ubezpieczona złożyła wniosek o przeliczenie świadczenia przedkładając na tę okoliczność kserokopię kartoteki zasiłkowej z wpisami dotyczącymi lat 1983 – 1987.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał w dniu 10.06.2013r. decyzję zaskarżoną, którą przeliczył emeryturę ubezpieczonej od dnia 01.05.2013r., to jest

od miesiąca zgłoszenia wniosku.

Do ustalenia podstawy wymiaru tego świadczenia organ rentowy przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych, to jest

z lat: 1966 – 1974 i 1977 - 1987 i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) 55,60%.

Organ rentowy do okresów zatrudnienia ubezpieczonej od dnia 08.02.1966r. do dnia 10.09.1967r., od dnia 02.11.1967r. do dnia 14.09.1974r. i od dnia 01.01.1983r. do dnia 31.12.1984r. przyjął wynagrodzenia minimalne.

Ubezpieczona w okresie od dnia 01.04.1982r. do dnia 06.09.1987r. była zatrudniona

w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...)/J. kolejno na stanowiskach: zastępcy kierownika działu żywienia, specjalisty do spraw technologii, zastępcy kierownika działu org. usł. żywienia i kierownika działu org. usł. żywienia.

Odnośnie uzyskiwanych zarobków za lata sporne ubezpieczona przedłożyła w organie rentowym karty wynagrodzeń i kartę zasiłkową (o jakiej mowa powyżej).

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego jako okoliczności ostatecznie bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Według opinii biegłej sądowej z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K. ubezpieczona w latach spornych uzyskała następujące wynagrodzenia roczne:

- w 1983r. - 180.148,00 zł, wskaźnik wysokości 103,71%,
- w 1984r. - 214.610,00 zł, wskaźnik wysokości 106,21%,
- w 1985r. - 336.685,00 zł, wskaźnik wysokości 140,25%,
- w 1986r. - 334.670,00 zł, wskaźnik wysokości 115,75%,
- w 1987r. - 308.188,00 zł, wskaźnik wysokości 88,00% - po skorygowaniu tego wynagrodzenia i wskaźnika wysokości zgodnie z zastrzeżeniami organu rentowego, to jest po przyjęciu w miejsce podanego przez biegłą wynagrodzenia w kwocie 285.809 zł, wynagrodzenia w kwocie 308.188,00 zł.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonej

z uwzględnieniem wynagrodzeń wykazanych w aktach ZUS oraz przyjętych w opinii biegłej wynosi 63,51 % (po dokonaniu korekty w zakresie 1987r. – jw.) i wyliczony został z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, to jest z lat 1966 – 1974, 1977 - 1987.

Jednocześnie biegła w opinii wyliczyła również wynagrodzenia i wskaźniki wysokości za lata wcześniejsze 1981 – 1982, które wyniosły kolejno:

- za 1981r. - 76.137,00 zł, wskaźnik wysokości 82,52%,
- za 1982r. - 135.058,00 zł, wskaźnik wysokości 96,77%.

Dowód: opinia zasadnicza biegłej sądowej k. 46 - 67 akt i opinia uzupełniająca k.109 – 118 akt.

W piśmie procesowym z dnia 18.11.2013r., ustosunkowując się opinii zasadniczej biegłej sądowej pełnomocnik ubezpieczonej złożył wniosek o przeliczenie emerytury ubezpieczonej przy uwzględnieniu również wynagrodzeń za lata 1981 – 1982 w kwotach wyliczonych przez biegłą, a na rozprawie w dniu 13.02.2014r. o zasądzenie odsetek od poszczególnych rat należności z tytułu emerytury.

Dowód: pismo procesowe jw. k.83 – 84 akt, oświadczenie pełnomocnika ubezpieczonej – protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 13.02.2014r. min. 00:01:44 – 00:04:02.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w rozpoznawanej sprawie pozostaje fakt, iż ubezpieczona w latach spornych była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w J. od dnia 01.04.1982r. do dnia 06.09.1987r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowiskach wcześniej wymienionych.

Spór sprowadzał się do ustalenia faktycznie uzyskiwanych przez ubezpieczoną w tym czasie, a konkretnie w latach 1983 - 1987 wynagrodzeń.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie pozostawia, zdaniem Sądu, wątpliwości, iż ubezpieczona w ww. latach spornych uzyskała rzeczywiście wynagrodzenia

w kwotach wynikających z opinii biegłej sądowej z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K..

Opinię tę, po jej ostatecznym sprecyzowaniu w opinii uzupełniającej, Sąd generalnie podzielił (po dokonaniu jej korekty w zakresie wynagrodzenia dotyczącego 1987r. – zgodnie

z zastrzeżeniami ZUS, co opisano wcześniej i przyjęciu za lata 1981 – 1982 wskaźników jak dotychczas, gdy te lata nie były przedmiotem sporu), jako wnikliwą, sporządzoną zgodnie

ze zleceniem Sądu, w oparciu o specjalistyczną, fachową wiedzę z danej dziedziny,

na podstawie całokształtu zgromadzonej w sprawie dokumentacji, rzeczową, przekonywującą i logicznie uzasadnioną. Sąd Sąd uznał ją za miarodajną w sprawie dodatkowo w sytuacji ostatecznie braku merytorycznych zastrzeżeń zarówno ubezpieczonej jak i organu rentowego (poza zarzutami organu rentowego dotyczącymi wynagrodzenia dotyczącego 1987r., ostatecznie uwzględnionymi przez Sąd).

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonej wynosi 63,51 % i wyliczony został z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, tj. z lat 1966 – 1974, 1977 - 1987.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd, kierując się przepisami art.53 w związku

z art.111, w związku z art.15 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2013r., poz.1440), z mocy art.477¹⁴ § 2 k.p.c. w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązał organ rentowy do przeliczenia świadczenia ubezpieczonej z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia 63,51%.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.477¹⁰ § 2 k.p.c. przekazał organowi rentowemu do rozpoznania wnioski ubezpieczonej o przeliczenie świadczenia z zastosowaniem do roku 1981r. wskaźnika wysokości 82,52 % i do roku wskaźnika wysokości 96,77% - uznając,

iż stanowisko ubezpieczonej zajęte w stosunku do opinii biegłej sądowej (domaganie się przeliczenia świadczenia według wersji zaprezentowanej przez biegłą, to jest

z uwzględnieniem wyliczonych przez biegłą zarobków za lata 1981-1982) stanowi nowy wniosek.

W pkt 3 wyroku Sąd na podstawie art.98 k.p.c. i art.99 k.p.c. w związku z §11 ust.2

i §2 ust.1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (Dz.U. Nr 163, poz.1349 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a więc kwotę odpowiadającą trzykrotności stawki minimalnej przewidzianej

w ww. rozporządzeniu za prowadzenie tego rodzaju spraw, która - zdaniem Sądu - uzasadniona jest nakładem pracy pełnomocnika procesowego ubezpieczonej, który sporządził odwołanie w sprawie, pisma procesowe, brał też udział w rozprawie.

Sąd przez przeoczenie nie orzekł w zakresie dotyczącym żądania odsetek. Z żądaniem takim ubezpieczona może wystąpić bezpośrednio się do organu rentowego, który wyda w tym przedmiocie decyzję, od której przysługiwał będzie ubezpieczonej środek odwoławczy do tut. Sądu.

Sędzia